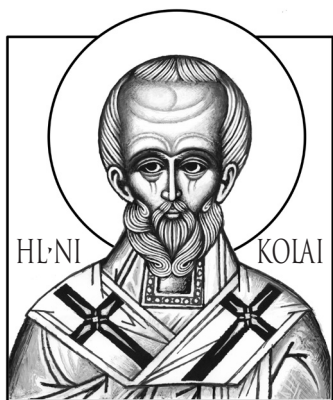

ARRANGEMENT PÅ
KLOSTERET I SKRUKKELIA

KULTURKVELD
TIRSDAG 21. nov. på klosteret
i Skrukkelia (Stensrudvn.1)

www.ortodoks.org
mob. 472 713 96

Vi får besøk av
JON L WETLESEN
dr. filos. pensjonert professor
ved Universitet i Oslo, man-
geårig medlem av Hl. Nikolai
Ortodokse Kirke. Han har
arbeidet mye med spiritualitet
og åndelig liv, og bl.a. oversatt
Deseilles store bok «*Ortodoks
Spiritualitet og Filokalia*». Nå
har han også utgitt en beme-
rkesverdig diktsamling, kalt
«*Forvandlingens øyeblikk*».

Han vil lese
fra diktsamlingen, fortelle
om bakgrunnen for diktene
og om tankegangen bak dem.
Deretter innbyr han til samtale.
Det er vesper i klosterkirken
kl. 18:00 og fordraget er
i Forsamlingssalen kl. 19:00
*Enkel bevertning.
Alle er velkomne!
(Gratis adgang.)*

№4
2017

HELLIGE NIKOLAI MENIGHETS BLAD

1917-2017 100 ÅR SIDEN REVOLUSJONEN I RUSSLAND!

DISSE ÅRENE MED SÅ UTROLIG MYE LIDELSE og tragedie, som viste at Gud og Hans Kirke ikke overvinnes med vold! En periode som har frembragt så utrolig mange martyrer og bekjennere! Som har gitt oss enda flere forbedere i himmelen og oppmuntrende forbilder på jord! Det var også dette som var opprinnelsen til hl. Nikolai menighet! Mot sin hensikt har denne forferdelige epoken også frembragt noe godt: Den ortodokse kirke har blitt rensket og styrket og spredd over hele verden! Gud skje lov for alt!

Hellige Nikolai kirke Tvetenveien 13, 0661 Oslo ♦ facebook: <https://www.facebook.com/groups/HelligeNikolai/>
<http://www.ortodoks.com> ♦ postgironr.: 0532 1267426 ♦ IBAN: NO91 bankkontonr.: 2050.03.19357 SWIFT: DNBANOKK
 Forstander: Arkimandritt Johannes ♦ mob.: 472 71 396 ♦ e-post-adresse: fader.johannes@ortodoks.org

ADRESSER & TELEFONNUMMER

hierodiakon: fader Serafim, mob. 934 39 016

leser: Ronald Worley

Menighetsråd: f. Johannes (formann),
f. Serafim, Torstein Theodor Tollefsen,
Vera Piatrova, Zorica Ranisavljevic,
Toska Struksnes, Ronald E. Worley.

Revisjonskommisjonen:

Inger-Johanne Nilssen,
Torhild Svele og Svein E. Sandvold.

Medlemsavgift (frivillig): kr.500,-

Hellige Trifon Skita; mob.: 472 71 396

Hl. Trifon forlag og Tidsskriftene «Tabor»
og «Ortodoks Røst», www.ortodoks.org
www.klosterprodukter.com
facebook.com/trifonkloster

KIRKEFORENINGER OG MENIGHETER:***St. Georg i Neiden**

St. Georgs ortodokse kapell i Neiden
starost: Oiva Jarva

***Kirkeforeningen i Bergen**

Gudstjenestested:
St. Sunniva på Florida.
Starost: Sturla Olsen, tlf.: 56 33 09 05
konto: 5233.05.01006
hjemmeside: www.ortodoksibergen.no

***Kristi Forklarelse i Rogaland**

Starost: –
/ konto: 3265.11.10407
Hl. Martyr Elisabets kapell
Adresse: Daleveien 3, Sandnes
hjemmeside: <http://ortodoksstavanger.no/>

***Kristi Frembærelse i Tempelet i Bodø**

Lonni Lepp, e-post: lonnilep@online.no
Martinus Hauglid:
e-post: martinus.hauglid@gmail.com

***Johnsegarden i Sogn og Fjordane**

Inger Johanne Enger, 6977 Bygstad
Leser: Asbjørn Olav Flåm, tlf. 57 71 69 00
e-post: kboklade@online.no
Hl. apost. Johannes Teologens kapell

Gravplass: Helgøya kirkegård

Det Ortodokse Kirkeakademiet i Oslo:

fader Johannes mob.: 472 71 396

NKR representant: fader Johannes

NTSF representant: f. Johannes

Forum for Ortodoks Kirkesang:

«De myrrabærende kvinners» forening:
Kontakt: Janette Khoury
kontonr.: 2050 29 66945

Ikonmaler: Ove N. Svele, tlf. 22 63 06 09
e-post: ograsve@gmail.com

Nikolaifondet: gironr. 0540 0752704

***Hl. Nikolai-kapellet på Majorstuen:**

Kontakt: f. Johannes

Menighetsbladet: Redaktør f. Johannes
Teknisk/lay-out medarbeider: Ove N. Svele
Korrektur: Peter Svele

GUDSTJENESTER

DEN GUDDOMMELIGE LITURGI ► søndager kl.11:00, ukedager kl.10:00.

Liturgi på norsk 1. og 3. sønd. i mnd. / kirkeslavisk og norsk 2. og 4. sønd. i mnd.

<i>sivil dato 2017</i>	<i>ukedag & klokkeslett</i>	Gudstjenestene er åpne for alle, men kun ortodokse troende kan ta del i Nattverden. Husk fasten og forberedelsesbønnene! Skal du ta del i Nattverden, må du komme i god tid til kirken.
--------------------------------	---	--

4. nov. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Sandnes. (Daleveien 3)GM-ikon av Kazan

5. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Ap. Jakob, Herrens bror

11. nov. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Bergen.(St. Sunniva på Florida)
Mart. Anastasia av Roma

12. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Mart. Zenobios, og søsteren Zenobia

19. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Paulus, bekjenneren, patr. av Konstantinopel

25. nov. lørd. kl. 10:00 Liturgi på klosteret i Hurdal. Johannes, almissegiveren

26. nov. sønd. kl. 11:00 Liturgi

2. des. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Sandnes (Daleveien 3)

3. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Forfest for JOMFRU MARIAS INNTREDEN I TEMPELET
Предп. Введение Пресв. Богородицы во Храм

9. des. lørd. kl. 10:00 Liturgi Bergen (St. Sunniva, Florida)

10. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. GM-ikon «Tegnet».

17. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. Hl. Stormat. Barbara. Hl. Johannes Damaskenos.

19. des. tirsd. kl. 10:00 Liturgi. Hl. Nikolai (Alterfest).
Св. Николай Мирликийский. Престольный праздник.

24. des. sønd. kl. 11:00 Liturgi. De hellige forfedrene.

28. des. torsd. kl. 10:00 Liturgi på klosteret i Hurdal. Hl. Trifon.

31. des. sønd. kl. 11:00 De hellige fedrene. Sønd. før Kristi fødsel.

6. jan. lørd. kl. 10:00 Liturgi Sandnes. Dagen før Kristi Fødsel.

7. jan. sønd. kl. 11:00 Liturgi. KRISTI FØDSEL. Рождество Христово

13. jan. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Bergen (St. Sunniva, Florida)

14. jan. sønd. kl. 11:00 Kristi navnedag. Hl. Basilios d Store. (Nyttår Новый Год)

18. jan. torsd. kl. 18:00 Vigilie for KRISTI DÅP.

19. jan. fred. kl. 10:00 Liturgi for KRISTI DÅP. Vannvielse.
Богоявление-водоосвящение

22. jan. sønd. kl. 11:00 Liturgi

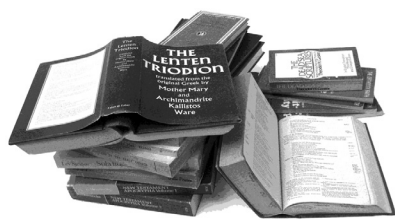
27. jan. lørd. kl. 10:00 Liturgi i Hurdal. Hl. Sava av Serbia Слава, Hl. Nina av Georgia

28. jan. sønd. kl. 11:00 Liturgi

EN ORTODOKS KRISTEN kan ta del i nattverden kun i en ortodoks kirke,
og bør faste på onsdag og fredag, be sine bønner morgen og kveld fra bønneboken,
tenne oljelampe eller vokslys og røkelse (på søndager og helligdager) foran ikonene,
lese dagens tekst fra Bibelen og ta del i kirkens gudstjenester så ofte som mulig.

Воскресенье — это день Господень, приходите в церковь!

SØNDAG ER HERRENS DAG, GÅ I KIRKEN!

BØKER OG HEFTER TIL SALGS I KIRKEN:

- *Tito Colliander: Gresk-ortodoks tro og livssyn; 54 sider, kr.50,-
- *Erkebiskop Paavali: Vår tro; 88 sider, kr.150,-
- *Hl. Serafim av Sarov; 108 sider, kr.150,-
- *Epifanij den vise: Hl.Sergej från Radonesh 48 sider, illustrert. kr.50,-
- *Stavropoulos: Detakere i guddommelig natur / Ortodoks lære om frelsen; 88 sider, kr.130,-
- *Ortodokse Røster i Nord I – en antologi ved f.Johannes red.); 155 sider, ill. kr.220,-
- *Den ortodokse kirkes guddommelige liturgier Faste og variable tekster til de tre liturgier; 208 s., innb. ill.; kr.298,-
- *Roma og Konstantinopel. En økumenisk konfrontasjon; 40 sider, kr.50,-
- *Ortodokse Røster i Nord II – en antologi ved f.Johannes red.); 111 sider, ill. kr.150,-
- *En munk fra Østkirken: Om Liturgien. kr.50,-
- *Filokalia v/ f.Johannes; 189 sider, kr.200,-
- *Tjetverikov: Optina-klosteret. kr.170,-
- *Ortodoks bønnebok f.Johannes (overs. ect.); 192 sider, kr.248,-
- *Hl. Trifon av Petsjenga; 104 sider, ill. kr.150,-
- *Gudstjenester, sakramenter og skikker i Den ortodokse kirke, 32 sider, kr. 40,-

REFORMATION, PAPISE OG ORTODOKSI

* * *

«**A**LLE PROTESTANTER ER KRYPTO-PAPISTER!» Sådan formulerede en ortodoks, russisk teolog, Alexis Khomiakov, sig i 1846. «For nu at benytte algebraens præcise sprog: Hele Vesten kender kun ét datum: A. Hvad enten det har det positive fortegn, «plus», som hos romerne eller det negative fortegn, «minus», som hos protestanterne, så forbliver A'et det samme.»

Engelske Kallistos Ware indleder sin bog, «*The Orthodox Church*», fra 1963 med netop dette citat fra Khomiakov. Og han kommenterer Khomiakovs udsagn sådan: «Kristne i Vesten, romerkatolikker og protestanter, stiller almindeligvis de samme spørgsmål, selv om de måske ikke er enige om svarene. Men for Den Ortodokse Kirke er det ikke bare svarene, som er nogle andre; selve spørgsmålene er ikke de samme som i Vesten. I Vesten er det almindeligt at tænke på katolicisme og protestantisme som store modsætninger; men for den ortodokse fremtræder de som to sider af samme mønt. Khomiakov kalder paven for 'den første protestant' og 'den tyske rationalismes fader'».

Protestanter og katolikker finder gerne Khomiakovs og Kallistos Ware's ord både misforståede og unødigt konfronterende. Det beror måske på, at deres betragtninger river tæppet væk under visse økumeniske drømmerier, som forudsætter, at alle kirkesamfund kan indlæses ét eller andet sted, til højre, til venstre eller midt på én og samme skala. Og som gerne forestiller sig Ortodoksien som en

særligt konservativ, lettere eksotisk, højreorienteret afart af katolicismen.

Men tænk nu, hvis Khomiakov og Ware har ret i, at protestantisme og katolicisme blot er to sider af samme mønt. Det ville unægtelig kaste uventet lys over pave Frans' nylige besøg i Lund og over den katolske begejstring for at deltage i 500-års jubilæet for Reformationen.

Det er selvsagt ikke muligt i en kort artikel (oprindeligt en avis-kronik) at gøre rede for disse indviklede forhold. Men lad mig alligevel antyde et mønster med udgangspunkt i forestillingen om arvesynd. Begrebet opstår hos Augustin i det 4. århundrede og har lige siden haft massiv indflydelse på den teologiske tankegang i Vesten. I Østens kirke derimod har arvesyndstanken aldrig haft nogen særlig betydning, og ortodoks teologi forstår Adams synd og dens konsekvenser for menneskene anderledes end de vestlige kirkesamfund.

Synd og skyld er ikke arvelige. Vi er alene skyldige i de synder, vi selv begår, ikke i dem, andre har begået. Når nogen synder, er det udtryk for et personligt valg. Vore valg udspringer af menneskets frie vilje, som er umistelig. Synd er aldrig en handling, som med nødvendighed følger af en fordærvet natur. Mennesket er skabt frit, og den gudgivne frihed kan ikke udslættes af nogen arvesynd. Adam og Evas oprør mod Gud er deres personlige synd.

forts. neste side ►

Friheden udelukker imidlertid ikke, at alle mennesker og hele den menneskelige natur lider under følgerne af Adams synd. Men ortodoks antropologi tænker sig ikke en retlig skyld eller gæld, der nedarves fra slægt til slægt. Menneskehedens fælles arv fra Adam og Eva er ikke et uopfyldt retskrav eller på anden måde et anliggende om skyld og straf. Arven er det fælles livsvilkår, vi kender alt for godt, forgængelighed og død. Snarere end arvesynd opererer ortodoks teologi med arvedød.

Kontrasten mellem Vest og Øst, når det gælder synd og skyld, står lysende klar i forbindelse med den tidlige kirkes diskussion om barnedåb. Augustin mente, at børn fødes som syndere, ikke fordi de personligt har syndet, men fordi de er kommet til verden med et retskrav vendt imod sig grundet Adam og Evas synd; og derfor er det, bogstaveligt talt, livet om at gøre at døbe børnene, for at de ikke skal dømmes og fortabes på grund af denne nedarvede skyld.

Den ortodokse tankegang er en ganske anden. Augustins samtidige, Theodoret af Cyrus skriver, at dåbens indhold ikke alene kan være syndernes forladelse, for «hvorfors skulle vi da døbe nyfødte børn, som endnu ikke kender til synden?» Den, som døbes, dør med Kristus og opstår med Ham til nyt liv. Dåben er, skriver Theodoret, «en frelsens kåbe, en glædens kjortel, en lysets klædning eller snarere selve lyset.» Kirken døber de nyfødte, ikke for at forlade dem de synder, de endnu ikke har begået, men for at skænke dem evigt liv.

De forskellige syn i Øst og Vest på arvesynd og nedarvet skyld fører

til ganske afvigende opfattelser af, hvorfor Kristus bliver menneske. Katolikker og protestanter tænker sig ofte inkarnationen som led i et nødvendigt og uomgængeligt

**Det er «jubileum»
for reformatjonen i
år, og mye har blitt
sagt og fremført i
den sammenhengen.
F. Poul Sebbelov har
skrevet en viktig
artikkel om dette,
og selv om reforma-
sjonen fungerte på
helt annet vis i Nor-
ge enn i Danmark,
har hans refleksjo-
ner relevanse for oss
i Norge også.**

retsopgør. Vi finder tanken udtrykt hos Anselm af Canterbury i det 11. århundrede i et værk med titlen «Hvorfor blev Gud Menneske?». Anselm udfolder en teologi om den stedfortrædende straf, nemlig den forestilling, at Kristus ved sin korsfæstelse og død påtager sig at udstå den straf, som Adams efterkommere var blevet idømt, og at vi derfor kan gå fri.

Det kan næsten ikke understreges tilstrækkeligt, at denne juridisk prægede tankegang er fremmed for Den Ortodokse Kirke og tro. Med Isak Syrerer (10. århundrede) lever vi langt snarere under det perspektiv, at inkarnationen var bestemt til

at finde sted under alle omstændigheder, også uden at noget syndefald havde fundet sted. Kristi fødsel som menneske finder sted, fordi Gud ønsker at forene sig tættest muligt med sin skabning. Kristus påtager sig vore menneskelige vilkår for at kunne give os del i sin guddommelige herlighed.

Den ortodokse forståelse af inkarnationen sammenfattes i en markant formulering hos Maximos Bekenderen (6. årh.): «Gud skabte verden, for at han selv kunne blive menneske deri, og for at mennesket kunne blive guddommeliggjort af nåde og få del i det guddommelige livs vilkår.»

Guddommeliggørelse! Antropologien i den ortodokse tro, forståelsen af hvad et menneske i det hele taget er, bygger på den faste overbevisning, at mennesket er skabt til fællesskab med Gud. Skabt til åndelig vækst i en stadig vekselvirkning mellem Guds kærlighed og menneskets frie vilje. Ifølge Maximos Bekenderen lod Gud to guddommelige egenskaber, væren og evigt liv, indgå i menneskets væsen. Og Gud stillede derpå mennesket frit til at modtage eller afvise yderligere to guddommelige egenskaber, godhed og visdom.

Kristus bliver menneske, for at åbne alle mennesker vejen til at blive guddommeliggjorte. Derfor synger Den Ortodokse Kirke, hver gang et barn eller en voksen døbes, disse ord fra Galaterbrevet: «Alle I, som er døbt til Kristus, har iført jer Kristus!» Men hvad betyder det at iføre sig Kristus? Her er vi ved det kristne livs dybeste mysterium:

forts. neste side ►

BØNN- OG BIBELGRUPPE I HL. NIKOLAI KIRKE

Oppstart kl. 18:30, onsdager. Samlingene begynner med bønn (akathist og Jesus-bønn). Noen av samlingene blir

det holdt foredrag eller korte sesjoner. Vi avslutter med meditasjon over neste søndags skriftsteder.

Alle er hjertelig velkomne!

Dato:	Tema:	Skriftsteder:	Plan:
27. sept.	Korset, høytiden for det ærefulle og livgivende Korsets opphøyelse	Gal. 2: 16–20; Mk. 8: 34–9: 1 (<i>søndagen etter Kors-opphøyelsen</i>)	• Akathist og Jesus-bønn • Foredrag: Korsets opphøyelse – fader Johannes • Diktlesning – Jon Wetlesen • Tekststudium
25. okt.	Jesus-bønnen	Gal. 2: 16–20; Luk. 8: 5–15 (<i>lignelsen om såmannen og såkornene</i>)	• Akathist og Jesus-bønn • Foredrag om Jesus-bønnen – Jon Wetlesen • Tekststudium
8. nov.	Tekststudium: Helbredelsen av den besatte mannen	Ef. 2: 4–10; Luk. 8: 26–39 (<i>helbredelsen av den besatte mannen</i>)	• Akathist og Jesus-bønn • Tekststudium
22. nov.	Tekststudium: Den barmhjertige samaritan	Ef. 4: 1–6; Luk. 10: 25–37 (<i>den barmhjertige samaritan</i>)	• Akathist og Jesus-bønn • Tekststudium
6. des.	Velsignelse	Ef. 6: 10–17; Luk. 13: 10–17 (<i>Jesus helbreder en kvinne på sabbaten</i>)	• Akathist og Jesus-bønn • Refleksjon omkring velsignelse – Jon Wetlesen • Tekststudium
20. des.	Hjertets renhet – å se Gud	Koll. 3: 4–11; Luk. 14: 16–24 (<i>om husbondens nattverd</i>)	• Akathist og Jesus-bønn • Refleksjon omkring hjertets renhet og å se Gud – Jon Wetlesen • Tekststudium

► *forts. fra forrige side*

Kristi guddommelige og vore menneskelige veje bliver sammenfallende, de forenes til én og samme vej, så sandt vi ved dåben og myrronsalvningen og ved den stadige modtagelse af Herrens Legeme og Blod i nadveren podes på Kristus og bliver ét med Ham. Her manifesteres det kristne livs mystiske bevægelse fra død og forgængelighed

til liv uden ende, fra synd til herliggørelse gennem vekselvirkning og identifikation mellem Kristus og os. Af Guds nåde, og forudsat, at vi vil tage imod ham!

Hvis Den Lutherske og Den Romersk-Katolske Kirke med visse nuancer er enige om, at arvesynd og viljens ufrihed er sørgelige følger af Adams ulydighed, at dåb

er en nødvendighed for at undgå evig fortabelse, og at Kristus blev menneske for at påtage sig straf på vore vegne, så peger Den Ortodokse Kirke i stedet på arvedød, på at synden er et personligt valg, og på at menneskets frie vilje er en umistelig gave fra Gud. Og først og sidst peger Ortodoksien på, at Kristus blev menneske for at give mennesker del i sin guddommelighed. ■

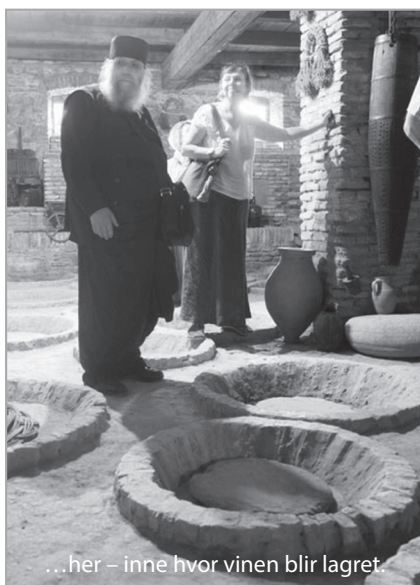
FRA MENIGHETENS LIV

Pilegrimene fikk delta i innhøstingen av druer på en vingård nær Signagi

«Turistdelen» – ute mellom vinrankene.

...her – inne hvor vinen blir lagret

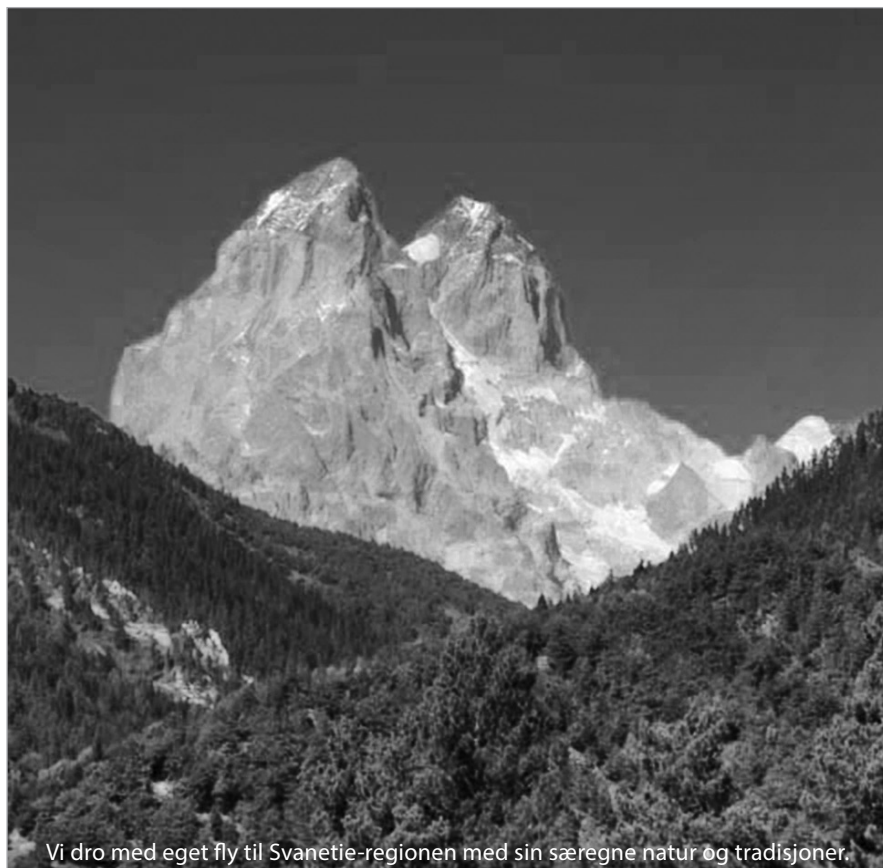
ATTER EN PILEGRIMSTUR I GEORGIA!

VI ER TILBAKE FRA EN ukes pilegrimsreise i Georgia. Vi hadde 15 påmeldte deltakere, og med

stor hjelp av f. Mamuka fikk vi også denne gangen laget et fint reise-program, så vi fikk besøke mange viktige og hellige steder i det sentrale og sydøstre Georgia. Tbilisi
forts. neste side ►

Sangere fremførte urgammel sang for oss.

Vi dro med eget fly til Svanetie-regionen med sin særegne natur og tradisjoner.

med dens helligdommer like ned til 500-tallet. Vi startet med liturgi i den store og nye Treenighetskatedralen, og atter lød det norsk un-

der gudstjenesten der! Vi besøkte Kvelatsminda-klosteret. Vi besøkte også en stor vingård i nærheten av Signagi, og fikk innblikk i hele pro-

duksjonsprosessen fra innhøsting av druer (som vi gjorde selv) og tråkking av dem (også ved noen av deltakerne) osv. samt vinsmaking (Dette var turens turistinnslag).

♦ ♦ ♦

Deretter reiste vi til det viktige klosteret i Bodbe hvor hl. Nina bodde en tid og hvor hennes relikvier ligger. Mange av deltakerne badet også i den hellige kilden. Vi var i den gamle hovedstaden Mtsheta med Svetishoveli-katedralen med Sidonias grav og Kristi kjortel! Vi var oppe på den høye klippen hvor Dvari (Kors) klosteret kneiser over sletten nede, og i Mtsheta besøkte vi også Samtavroklosteret hvor den nylig kanoniserte f. Gabriel levde og er begravet.

♦ ♦ ♦

Vi reiste så med eget fly til den avsidesliggende Svanetie-regionen med sine gamle skikker og tradisjoner. Der fikk vi detaljert omvisning i det etnografiske museet med sin enestående samling av eldgamle ikoner, delvis i metall. Vi besøkte flere av de gamle kirkene der og fikk se og ære deres gamle skatter. Vi fikk komme opp i ett av de utallige, karakteristiske gårdstårnene.

♦ ♦ ♦

Til slutt var vi oppe i en kirke høyt oppe i fjellområdet, og der fikk vi en konsert av utrolig kvalitet og karakter. For en sang! Eldre og yngre sangere som fortsatte den eldgamle tradisjonen som er så karakteristisk for dette området. FANTASTISK! Til slutt en minneverdig lunsj (= middag) ute i det fri, med alskens lokale spesialiteter, OG atter en gang fikk vi lytte til alderdommelig georgisk sang.

forts. neste side ►

Vi fikk komme opp i ett av de utallige, karakteristiske gårdstårnene som ses på bildet.

Fra det berømte David-gareja huleklosteret.

Neste dag reiste vi med minibuss til et ørkenområde det berømte Davidgareja-huleklosteret ligger. Det er grunnlagt av hl. David som kom til Georgia på 500-tallet sammen med 12 andre syrere. De grunnla flere viktige klostere, bl.a amtavroklosteret, Alaverdi-klosteret, og altså David-gareja huleklosteret. Over porten til klosteret er det et relieff med en tekst som er flankert av to hjorter, og over den er det en ørn. Hjortene representerer redningen den gang David og hans disippel kom

Atter en gang fikk vi høre en alderdommelig georgisk sang.

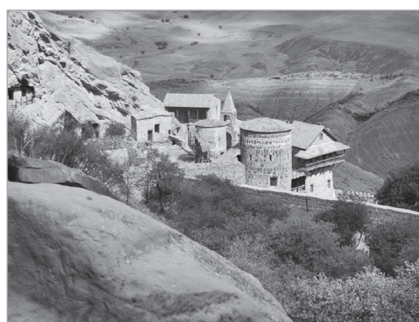
dit første gangen. De fant ikke noe å spise og sultet. Da kom det en liten flokk med hjort, og de kunne melkes, slik at melk og ost reddet dem fra sultedøden. En annen gang, flere hundre år senere, var noen av munkene ute for å samle mat. Da kom det plutselig en stor fisk fra himmelen. Det var en ørn som hadde sluppet den ned over dem, og slik gitt dem føde. Som takk for dette har ørnen blitt innmeislet over porten. Det var denne David som ville reise til Jerusalem på pilegrimstur. Han kom til byporten, men opplevde sin egen syndighet så sterkt, at han ikke ville gå inn. Han tok heller tre sten av bymuren og begav seg tilbake til Georgia. Disse stenene skulle være Jerusalems velsignelse tilbake til Georgia. Men da patriarken i Jerusalem fikk vite dette, sendte han folk etter dem, som stanset dem og ba dem gi tilbake stenene, slik at de ikke tok Jerusalems velsignelse bort fra byen. Det endte med at de gav fra seg to av stenene, mens den tredje fikk de med seg som Jerusalems velsignelse. Og den befinner seg i dag i patriarkatet i Tblisi.

Turen var kompakt, men for de fleste var det ok! ■

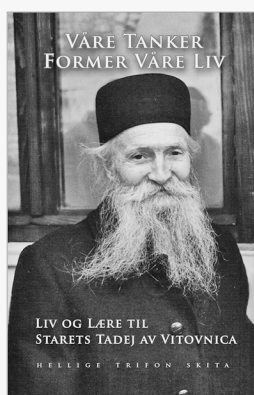
F. Johannes

Pilegrimene besøkte det berømte David-gareja huleklosteret.

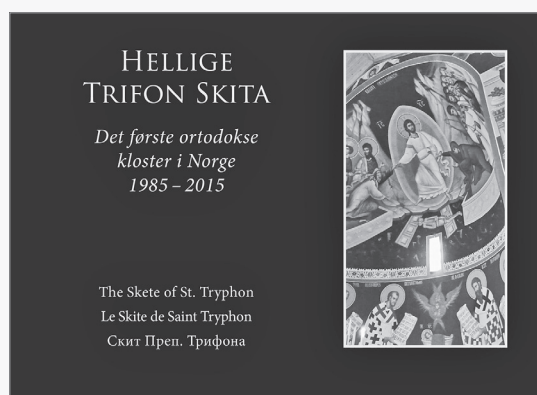

VÅRE TANKER FORMER VÅRE LIV
LIV OG LÆRE TIL STARETS
TADEIJ AV VITOVNICA

210 sider Ill. Kr.200,- pluss porto Kr.36,-

HELLIGE TRIFON SKITA
DET FØRSTE ORTODOKSE KLOSTER
I NORGE 1985 – 2015

108 sider (ill. fotobok) kr. 183,- (kr. 150 + porto kr. 33)

Bøkene bestilles fra Hl.Trifon Kloster 2090 Hurdal betal til konto nr.: 20500911884

GAMLE HL. NIKOLAIS KIRKE PÅ MAJORSTUEN

* * *

Hellige Nikolai kirke på Majorstuen i Oslo er vel kjent for alle ortodokse i Oslo-området og mer til. Denne kryptkirken som ble bygget i 1939 av Hl. Nikolai menighet var lenge den eneste ortodokse kirken i Norge (om vi ser bort fra Neiden-kapellet). Og de facto hadde alle ortodokse troende som bodde i landet et forhold til den, enten de formelt var medlemmer eller bare kom til gudstjenester. Og inntil 1965 var Hl. Nikolai menighet den eneste i landet. Etter hvert ble det utskildt selvstendige menigheter fra hl. Nikolai. I 1965 var den greske menigheten, og på 1990-tallet var det flere grupper som skilte seg ut fra hl. Nikolai: den russiske hl. Olga, den serbiske hl. Vasilie og de bulgarske hl. Kirill og Metodi osv. Så vi kan nok si at denne lille og beskjedne kirken var som en livmor og vugge for de ortodokse menighetene i Norge. Alle har et forhold til den!

MEN NÅ ER DEN I FARE!

Kirkevergen i Oslo, R Wright, har gått til frontalangrep etter flere mislykkede forsøk tidligere. Nå toner de flagg og sier rett ut: «oppør av bruk av krypten». Under påskudd av innstallering av friskluf-tanlegg (som vi ikke trenger, da vi allerede har installert et) forlanger de at vi flytter ut ALT innen utgangen av oktober! Deretter kan vi eventuelt opprette leiekontrakt mot betaling av leie etter kommersielle takster.

Etter 78 års eksklusiv og kontinuerlig bruk av lokalet som menigheten selv har bygget, får vi to måneder

Hl. Nikolai kirke på Majorstuen «Gamlekirken»

på oss til å rydde lokalet! Og deretter: Da er det slutt for Oslos første/eldste innvandrerkirke. Da er dette stedet som er så viktig i ortodoks kirkehistorie i Norge en saga blott.

Jeg mener at dette ikke er juridisk holdbart. Vi har en opprinnelig avtale med eierne av «Prestenes kirke», en avtale som etter hvert har gått over i hevdvunnen bruk av et lokale, som vi selv helt og holdent har bygget og vedlikeholdt i 78 år. En avtale som nå forsøkes erstattet med en kommersiell avtale.

I tillegg til at dette er et juridisk spørsmål, er dette også en sak med moralske sider. Det vitner om manglende forståelse for en viktig del av Oslo bys kirkehistorie, en manglende forståelse for de ortodokse troendes behov for å bevare et historisk sted som vitner om identitet og om TIDLIGERE harmoniske og vennskaplige relasjoner mellom de to menighetene, Majorsuen og hl. Nikolai, som begge ifølge f. Aleksander (under inn-

vielsen (januar 1940) sa befinner seg under samme kors. Et vitnesbyrd om vellykket samliv mellom to så forskjellige deler av kristenheten. Uten den minste tanke på om man her kunne presse noen ekstra kroner ut av en liten menighet. Jeg synes dette rett og slett er pinlig på DNK's vegne.

Vi er selv ikke avhengige av dette lokalet, men vi hadde planlagt å bruke det til enklere gudstjenester for små grupper, og vi ville samle det som er igjen av det gamle utstyret (etter brann og innbrudd) som tidligere befant seg der, og bruke det som et lite museum for ortodoks historie i Norge de siste 100 årene. En historie som ikke bare angår vår egen menighet, men som like mye er historien og forhistorien til de fleste andre ortodokse menigheter her. Men det spør om vi har midler nok til å forsvare våre juridiske interesser. Vi skulle gjerne hatt hjelp av en jurist eller to. ■

f. Johannes

FRA MENIGHETENS LIV

DÅP:

Ingeborg Elisabeth Zupanets,
datter av Lioudmyla Shevchenko
of Dmitry I Zupanets, Oslo 20. aug.

Dawid Sebastian Cociuba,
sønn av Petru Sebastian Cociuba og
Sylvia Elzbieta Cociuba, Oslo 16. sept.

VIGSEL:

Petru Sebastian Cociuba og Sylvia
Elzbieta Cociuba Oslo 16. sept.

DÅP:

Mazen Sawa (voksen) Hurdal 30. sept.

DÅP:

Nicole Yelis, datter
av Alex og Olena Yelis,
Sandnes 7. sept.

Sandra Yelis, datter
av Alex og Olena Yelis,
Sandnes 7. sept.

KATEKUMENAT:

Trygve Andreas Berg,
Sandnes 19. aug.

GAVER INNKOMMET TIL KIRKEN

Givere til Hl. Nikolai menighet får skattefradrag for gaver til menighetens konto. Ønsker du skattefradrag på dine gaver må navn, adresse og personnummer oppgis. Man får skattefradrag på gaver fra 500 kr. til 30 000 kr. i løpet av et året.

GAVER INNKOMMET PÅ MENIGHETENS KONTO 2050 03 19357

Vi fortsetter innsamlingen til kirkebygget i Oslo slik vi tidligere har informert om (*jfr. menighets blad nr.2 2014, s.13*) ifølge vedtak på Medlemsmøtet, og vi ber om forsterket innsats og generøsitet for å fullføre kirkebyggsprosjektet vårt. Mange har fast utbetaling fra konto, og flere nye gavegivere oppfordres til å komme på «banen» slik at vi kan realisere vår plan. Mange takk til alle dere som har sendt gaver på menighetens konto!

GAVER TIL KIRKEBYGG:

J.Wetlesen 5800 R.&V.Damcevski 500 J.Chaffin 1000
Engen kloster 1000 L.Polykarpova 1000 R.Worley 5000
O.Røise 500 S.Jankovska 600 A.O.Volden 600
M.Kvalheim 750 Z.Radevska 500 I.J.Nilssen 1000
S.Syvertsen 5000 P.Svele 500 L.Lepp 1000
I.J.Enger 1000 S.Jerotic 1000 E.Struksnes 1000
T.Struksnes 1000 Th.Stange 800 A.Z.Morch 1000
K.Jikiun 1000 H.O.Wingerei 500 L.Hovstø 600
Th.Såheim 2000 Hylland Munkelyd 500 J.Khoury 2000
Z.Stojanovic 1000 Z.Ranisavljevic 1000 Z.Kaleab 200
T.Shpak 5000 R.&A.Kornev 1000 E.M.Husa 3600

GAVER TIL FRESKER PÅ KONTO 2050.37.70246:

Dag Damian Markeng 3000 T.A.Svele 3500

– HJERTELIG TAKK FOR ALLE BIDRAG !

LØRDAG 30. SEPT VAR DET offentlig liturgi i klosteret i Hurdal (som det pleier å være en gang i måneden). Denne gangen var det heller prekärt, for både f. Serafim og f. Johannes var svært syke etter Georgiaturen Men heldigvis kom hjelpen, denne gang fra Trondheim. F.Aleksander Volokhan og matushka Olga hjalp til. F.Aleksander forrettet nesten alt og hans kone sang som «kor». Det gikk helt utmerket. På slutten av liturgien var det dåpav en ung mann fra Syria (integrert flyktnig), og med f.Aleksanders hjelp også der, gikk

det helt utmerket. Dåpskandidaten er russisk-kyndig etter et par års tid i Russland! – Ved Guds forsyn slapp vi altså å avlyse noe!

Gravsted for prof. dr. fil.
PANAGIOTIS TAKIS KIZERIDIS
er nå laget og ferdig montert på venstre kliros (fremme ved ikonostasen) på veggen. Det er laget i hvit marmor, med gull inskripsjon og med familievåpenet over. Dette er i overensstemmelse med den avtale vi inngikk med ham da han gav en million kroner i gave til kirkebygget. Gravstedet er vakkert og en pryd for kirken, og det er en ære for menigheten at han valgte vår kirke som sted for dette. ■

returadresse:

HELLIGE NIKOLAI KIRKE
Tvetenveien 13, 0661 Oslo

B

PREKEN PÅ HL. NIKOLAIS DAG

Det er en av kirkens fremste helgener vi feirer i dag, hl. Nikolai, vår menighets beskytter og forbilde, den som vår kirke er viet til. Men vår kirke her i Oslo er ikke den eneste kirke viet til hl. Nikolais minne her i Norge. Flere andre finnes, og enda flere har det vært. Og ikke så lite merkverdig er det at mennesker over hele verden kjenner og elsker denne mannen som vi har forholdsvis få opplysninger om, og som ikke heller har etterlatt seg skriftelige vitnesbyrd, ingen bok, ja ikke engang et brev har vi bevart, ei heller noe monument. Det eneste konkrete vi har er hans legeme som i dag oppbevares som en røvet skatt i Bari i Italia, dit korsfarerne førte det fra byen Myra i Lykia i Lilleasia. Mer enn 1600 år er gått siden han døde, likevel er han ikke glemt, selv om hans by Myra i dag helt er i muslimenes hender og uten en eneste kirke. Konger og keisere, store kunstnere og forfattere, hærførere, paver og patriarker – de blir glemt, selv om de ofte gjør så godt de kan for å bli husket, mens Guds hellige menn og kvinner huskes og elskes, og det på tross av at de ofte levde et liv i fattigdom og ydmykhet, og ikke heller anstrengte seg for å bli husket. Det er tvet imot selvforsakelse som preger dem, men derved sann Kristi ord om at den som mister sin sjel, skal vinne den. Og slik er det i Guds rike – Kirken: De siste blir de første og de første blir de siste.

Hvorfor har ikke hl. Nikolais minne gått i glemmeboken? Først og fremst fordi han ikke er død! De hellige dør ikke, de har gått over fra døden til livet. Vi trenger ikke anstrenge oss for å minnes dem, de lever jo midt iblant oss, for i Kristus er de alle levende. Og Kirken er Kristi legeme. Hl. Nikolai lever midt iblant oss og utfører stadig undergjerninger for

dem som påkaller ham og trenger hans hjelp. En slik mann glemmes ikke! Vi glemmer ikke vår far og mor, søster eller bror, og vi troende glemmer ikke heller vår åndelige familie, vår åndelige far og mor, søster eller bror, og i denne familieskare står hl. Nikolai i fremste rekke. Slik ser vi at det er kjærligheten som er kirkens liv, det er den kraft som går ut fra Gud og som virker undergjerninger gjennom de hellige. Som Kristus selv har sagt: Sannelig, sannelig sier jeg dere: Den som tror på meg, han skal også gjøre de gjerninger jeg gjør, og han skal gjøre større enn disse... og hva som helst dere ber om i mitt navn, det vil jeg gjøre for at Faderen skal bli herliggjort i Sønneren. Og denne kjærlighet som virker undergjerninger til Kristi ære, er det som holder de helliges minne levende blant oss. For de hellige er ikke bare historiske personer for oss, de er våre nærmeste. De er ikke døde historiske personer som vi bare kan lese om i bøker eller høre om, og som vi omtaler i tredje person. De hellige er våre nærmeste som vi ikke taler om, men til og som taler til oss, levende personer som vi står i nært forhold til i det åndelige liv. De er våre lærere som veileder oss; de er våre fedre og mødre som ber for oss, og vi står i et personlig jeg-du forhold til dem.

De hellige er våre forbilder, og i særlig grad gjelder det hl. Nikolai, som kalles et «mønster på tro» og et «sinnbilde på saktmodighet» og «en mester i selvberskelse». Og derfor nådde han «rikdom i fattigdom, det øverste i underdanighet». I sin omsorg for sine åndelige barn risikerte han sitt eget liv for å redde andre. Han gav sitt liv for å redde færene. Derved viste han seg som en sann hyrde, som en god hyrde. Han er en pryd for bispeverdigheten, et forbilde for enhver bi-

skop, men også for enhver av oss, i sin enkle tro og kjærlighet.

Grunnen til at vi elsker hl. Nikolai er vel ikke først og fremst alle de undere han gjorde og gjør, men det at vi i ham klart skuer Kristus, det hellige mennesket et levende bilde på Kristus, for i sitt liv har de rensset seg selv så mye at det Guds bilde de og vi alle er skapt i, skinner klart frem fra dem. Vi har jo alle blitt skapt i Guds bilde. Men denne guddommelige ild som er lagt ned i oss får ikke skinne klart i oss fordi vi er så dekket med våre lidenskapers smuss. Ja vi er som en lampe med lys inni, men den er så skitten på glasset at lyset ikke trenger gjennom. Men de hellige har gått føre oss, og de har rensset dette glasset ved å ta opp kampem mot det onde i seg selv, de har rensset bort all smuss, slik at det guddommelige lys skinner klart i dem. Guds bilde har blitt til Guds likhet i dem. Derfor kan vi si at de hellige – ikke bare representerer Kristus, men at de gjør Kristus nærværende. Og det gjelder også hl. Nikolai, som i sin hyrdegjerning klart viser oss Kristus som den gode Hyrde.

La oss besvare hl. Nikolais kjærlige omsorg med kjærlighetsfull lovpris, og la oss strebe etter å lære oss ved sitt eksempel. La oss vandre i kjærlighet, i den kjærlighet som ofrer seg for andre. For det er ved å miste seg selv at vi finner vår sanne jeg, det er ved å tape vårt liv at vi vinner det. Og det liv vi vinner, det deler vi med alle de hellige i Kristus, i salig begeistring ledes vi av sannheten som frigjør oss fra døden til livet, til det sanne livet, hvor vi føler at vi virkelig lever, og ikke bare eksisterer og overlever, men at vi har del i det sanne liv som lar oss utfolde alt godt i oss selv. Det er livet i fellesskap med Gud. Ham være ære! ■